

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Субота, 7 березня 1987 року

№ 30 (3849).

Ціна 2 коп.

ЗІ СВЯТОМ, ДОРОГІ ЖІНКИ!

Щоб у серці квітло

Найвродливішим у світі,
Нашим любим, дорогим
Оберемки свіжих квітів
Несемо сьогодні в дім.
Що вам нині побажати
В день весняний,
Молодий?
Щоб була спокійна мати
За своїх дітей завжди;
Щастя, радості
і світла...

Пісня лине хай дзвінка,
Щоб у кожному серці
квітло
Все життя любов палка,
І здоров'я, і завзята
На прийдешні всі роки
Дорогим жінкам на свято
Зичим ми, чоловіки!

Георгій ПОЗДНЯК.
м. Світловодськ.

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Підбито підсумки обласного соціалістичного змагання молодих доярок у лютому нинішнього року, присвяченого ХХ з'їзду ВЛКСМ. Найвищих результатів добились:

Надія Животовська з колгоспу імені Шевченка Ульянівського району, яка надібрала по 995 кілограмів молока на корову.

Лідія Куженко з колгоспу «Союз» Знам'янського району — 856.

Катерина Гондюк з колгоспу імені ХХV з'їзду КПРС Онуфривського району — 699.

Валентина Шашло з колгоспу імені ХХV з'їзду КПРС Онуфривського району — 690.

Надія Крисько з колгоспу імені Кубишева Гайворонського району — 671.

Тетяна Березнюк з колгоспу імені Ульянова Ма-

ловківського району — 662.

Світлана Потопальська з колгоспу «Союз» Знам'янського району — 634.

Надія Чалачій з колгоспу імені Шевченка Ульянівського району — 628.

Тетяна Остроух з колгоспу імені Шевченка Новгородківського району — 594.

Світлана Хижняк з колгоспу «Перше травня» Маломіжківського району — 590.

Раїса Хауста з колгоспу імені Шевченка Новгородківського району — 586.

Зінаїда Козар з колгоспу «Дружба» Онуфривського району — 578.

Тарас Марару з колгоспу імені Калініна Олександрівського району — 555.

ДІЯТИ ЕНЕРГІЙНО, ТВОРЧО, БРАТИ АКТИВНУ УЧАСТЬ У ПЕРЕБУДОВІ НА ХХV З'ІЗДІ ЛКСМУ

У переломний час нашої історії, розв'язуючи найважливі і найсміливіші завдання, партія завжди зверталася до комсомолу. І сьогодні, коли країна вступила на шлях прискорення і перебудови, коли все її суспільне життя пронизує атмосфера високої вимогливості, наша молодь натхнена ідеями ХХVІІ з'їзду партії, січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС, прагне знову бути в перших рядах тих, хто здійснює масштабну програму соціально-економічного оновлення.

Час вимагає від кожного юнака і дівчини ще більшої енергії, ентузіазму, творчості, відповідальності. Вимоглива, критична розмова про те, що необхідно зробити, щоб збільшити вклад молоді у розв'язання поставлених партією завдань, активізувати участь комсомолу в здійсненні соціальної і економічної політики КПРС, йде на ХХV з'їзді комсомолу республіки, який 5 березня відкрився в Київському палаці культури «Україна».

У роботі з'їзду беруть участь член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербицький, члени і кандидати в члени Політбюро ЦК Компартії України І. О. Герасимов, Ю. Н. Єльченко, С. В. Качаловський, Б. В. Качура, О. П. Ляшко, В. П. Миронов, І. О. Мозговий, В. О. Сологуб, О. А.

Титаренко, В. С. Шевченко, В. А. Івашко, Ю. П. Коломієць, В. Д. Крючков, В. А. Масол, С. Н. Муха, Я. П. Погребняк, секретар ЦК ВЛКСМ М. К. Долгушкін.

У роботі з'їзду беруть участь відповідальні працівники ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради і Ради Міністерів УРСР, Укрпрофради, ЦК ВЛКСМ, Київських міського й обласного комітетів партії, керівники міністерств і відомств республіки, ветерани партії і комсомолу, передовики і новатори виробництва, а також представники братніх спілок молоді НДР, Польщі та Чехословаччини.

Затверджується такий порядок денний:

1. Звіт про роботу ЦК ЛКСМ України і завдання щодо перебудови діяльності комсомольських організацій республіки в світлі рішень ХХVІІ з'їзду КПРС, січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС.

2. Звіт Ревізійної комісії ЛКСМ України.

3. Вибори керівних органів республіканської комсомольської організації.

Із Звітної доповіддю виступив перший секретар ЦК ЛКСМ України В. І. Цибух.

Потім делегати заслухали звіт Ревізійної комісії ЛКСМУ, з яким виступив її голова І. П. Провозин.

Характерна прикмета сьогоднішнього дня, відзначалось у Звітній доповіді ЦК ЛКСМУ — револю-

ційність змін, історична масштабність завдань, що їх розв'язують партія і народ. Менше двох років відділяє нас від квітневого Пленуму ЦК КПРС, рік — від ХХVІІ з'їзду партії. Але благотворне оновлення торкнулося вже найрізноманітніших сторін життя Радянської держави, яка йде до свого славного 70-річчя.

Молодь республіки схвалює і підтримує курс партії, вбачає у ньому свою перспективу, прагне працювати відповідальною громадянською позицією утверджувати нове. Це прагнення знайшло підтвердження в ході звітної-виборної кампанії у комсомолі республіки яка пройшла в гострій, принциповій атмосфері.

Позиція молодого покоління, як підкреслив на січневому Пленумі Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов, набуває тепер величезного політичного значення. І сьогодні асе більше юнаків та дівчат усвідомлюють: прискорення вимагає від них нових знань, роботи по-новому. У середовищі кращої, передової частини молоді формуються справжні подвижники перебудови. Але не можна не бачити, що чимало й таких, хто виявляє споживацькі, утилітарні щодо суспільства настрої.

Вимогливо оцінюючи діяльність ЦК комсомолу у звітний період, делегати у

своїх виступах зосередили увагу на головних, вузлових проблемах і напрямках роботи по перебудові. Відзначалося, що в ході виконання рішень попереднього, ХХIV з'їзду ЛКСМУ у комсомолі республіки, і перш за все в Донецькій, Дніпропетровській, Ворошиловградській, Хмельницькій, Сумській, Київській, Харківській областях, м. Києві, зміцніла, пройшла перевірку практикою лінія на соціально значущі справи. Майже на 10 тисяч зросла за звітний період кількість комсомольсько-молодіжних колективів. Більш як 60 процентів їх переведено на прогресивні форми організації і оплати праці, у 2 рази скоротилась кількість відстаючих бригад. Зросла кількість комсомольців серед шахтарів, металургів, сільських трудівників.

Комсомольські комітети почали брати більшу участь у розв'язанні соціальних проблем. Вони займаються організацією будівництва молодіжних житлових комплексів і кооперативів, виробництва товарів і послуг для молоді, іншими питаннями. Але все це — лише перші кроки на шляху перебудови.

Серед ключових завдань комсомолу, підкреслювалося на з'їзді, повинно бути підвищення вкладу молоді

(Продовження на 2-й стор.)

Виступ В. В. ЩЕРБИЦЬКОГО на ХХV з'їзді ЛКСМ України 6 березня 1987 року

Шановні товариші! Робота з'їзду комсомолу України, безсумнівно, привертє увагу всіх трудящих республіки. І це закономірно. Молодь на всіх етапах вносила незмінний вклад у загальнонародну справу будівництва соціалізму.

І сьогодні, коли в країні набирає сили перебудова, ми вправі розраховувати на найактивнішу участь у ній наших юнаків і дівчат. «Це ваша справа» — підкреслив Михайло Сергійович Горбачов у вступі на з'їзді комсомолу Естонії, — «Це ваш сьогоднішній і ваш

завтрашній день». Саме ставлення до перебудови і є нині головним критерієм політичної та громадянської зрілості кожної людини.

І природно, що тема — молодь і перебудова — стала центральною на з'їзді. Правильно, в дусі вимог січневого Пленуму ЦК КПРС зробив Центральний Комітет комсомолу республіки, заадававши опублікувати свою Інформаційну доповідь. Великою мірою неаблядно, заінтересовано пройшло і перелаздівське обговорення змін у Статуті комсомолу, а також канди-

датур, які були рекомендовані до складу виборних органів комсомолу. Думаю, ви погодитесь, що асе це надало роботі нашого з'їзду більш ділового, більш демократичного характеру.

Як свідчить відкрита і трининнова дискусія, що відбулася, якої б сторони життя суспільства ми не торкнулися, — економіки, соціальної сфери чи культури — молоді до всього є діло. Сьогодні без участі молодих неможливо уявити розвиток ключових галузей промисловості, спорудження найбільших новобудов, інтен-

сифікацію сільськогосподарського виробництва, прискорення науково-технічного прогресу. Політично важливо відзначити, що комсомол України в одиннадцятій п'ятирічці направив на найважливіші будови країни більш як 100 тисяч юнаків і дівчат. З активною участю молоді в республіці споруджено 50 великих народногосподарських об'єктів. Понад 90 тисяч чоловік прийшли з комсомольськими путівками на творницькі ферми республіки.

(Продовження на 3-й стор.)

ПЛЕНУМ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

Відбувся Пленум ЦК ЛКСМ України, обраного ХХV з'їздом ЛКСМУ. Пленум розглянув організаційні питання. До складу бюро ЦК ЛКСМУ обрані: В. В. Барабан, В. П. Борзов, В. І. Бушко, Ю. Ф. Івченко, В. М. Клименко, А. С. Матвієнко, В. М. Мірошніченко, Н. І. Рибалко, П. М. Симоненко, Ю. Д. Соколов, А. І. Трипольський, О. А. Харланова, О. Л. Царевський, В. І. Цибух, О. Г. Яшина.

Кандидатами в члени бюро ЦК ЛКСМУ обрані: О. В. Демва, В. О. Єфремов, С. І. Ігнєвський, В. М. Ковальчук, В. Ю. Кулеба, І. Г. Ткаченко, О. С. Чиж.

Пленум обрав першим секретарем ЦК ЛКСМ Ук-

раїни В. І. Цибуха, другим — В. М. Мірошніченко секретарями — В. В. Барабаша, А. С. Матвієнка, П. М. Симоненка, Ю. Д. Соколова, О. Г. Яшину.

У роботі Пленуму взяв участь секретар ЦК ВЛКСМ М. К. Долгушкін.

На Пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербицький.

На засіданні Ревізійної комісії республіканської комсомольської організації її головою обраний К. І. Мальченко.

(РАТАУ).

ДІЯТИ ЕНЕРГІЙНО, ТВОРЧО, БРАТИ АКТИВНУ УЧАСТЬ У ПЕРЕБУДОВІ

(Продовження.
Поч. на 1-й стор.).

в розвиток галузей, які визначають науково-технічний прогрес, — машинобудування, металургії, енергетичного комплексу. Від промисловості, а також агропромислового комплексу. Від запровадження запропонованих молоддю науково-технічних розробок планується за п'ятирічку одержати економічний ефект не менш як 2 мільярди карбованців.

Слід ґрунтовно переглянути організацію соціалістичного змагання молоді, очистити його від формалізму й показати, зміцнити зв'язок комітетів комсомолу, «Комсомольського прожектора» з профспілками, органами народного контролю, держприймання в боротьбі за підвищення продуктивності праці. Докорінне поліпшення якості продукції, економію і бережливість, виконання договірних поставок.

Комсомольському активу необхідно по-справжньому дбати про закріплення молоді на селі. Більш вагоми повинні стати її вклад у виробництво сільськогосподарської продукції, особливо зерна, розв'язання завдань соціально-культурного будівництва.

Перед комсомолом стоять непрості завдання, які вимагають якісно нових підходів до їх розв'язання. Щоб виконати їх, необхідно багато в чому перебудувати форми, методи і стиль комсомольської роботи. Її дієвість знижується через відсутність системності, послідовності, неглибокого знання комсомольськими працівниками життя. Інертність, закостенілість форм і методів роботи комітетів комсомолу, бюрократизм і формалізм, відірваність від інтересів і запитів юнаків та дівчат погіршували стан справ.

Зрослий освітній рівень на викликав відповідного внеску молоді в економічний розвиток, підвищення її трудової активності. У частині молодих людей з'явилось зневажливе ставлення до фізичної праці, до роботи у виробничій сфері. У свідомості частини юнацтва почали розвиватися такі моральні якості, як обов'язок, честь і чесність, порядність і повага до особистості.

Не можна сказати, що комсомольські органи в тому числі й ЦК ЛКСМУ, не бачили цього. Однак спрали щось змінити, як правило, виявлялися неспроможними, половинчастими не послідовними. Необхідно здобути з цього правильні уроки, намітити чіткі орієнтири подальшої роботи комсомолу України, насамперед ідеологічної, політико-виховної діяльності.

Комітетам комсомолу, підкреслювалось у доповіді і виступах делегатів, треба організувати по-справжньому творче вивчення і дійову пропаганду рішень XXVII з'їзду КПРС, наступних Пленумів ЦК партії. Слід приділяти більше уваги формуванню у юнаків і дівчат активної життєвої позиції, класового, політичного ставлення до подій, що відбуваються. Для розширення політичного кругозору молоді слід розвивати активні форми пропаганди, зокрема, диспутів, дискусій. У цьому плані важливо поширити досвід роботи Львівського політехнічного інституту, Житомирського і Київського міських політклубів, гра-

мадсько-політичного центру «Горизонт» Херсонського педінституту.

Певідкладне завдання — посилити практичну допомогу первинним організаціям, поліпшити інформування і навчання комсомольських кадрів та активу. Важливо допомогти їм навчитися працювати в умовах розширення демократії, оволодіти культурою полеміки, подолати боязнь відвертої, гострої розмови з молодими людьми, у тому числі з тими, які відособилися.

Актуальним залишається питання посилення інформаційного виховання. ЦК, комітети комсомолу повинні приділяти йому постійну увагу, продовжуючи роботу по формуванню в молоді братерського ставлення до народів СРСР, розвитку за являть з комсомольськими організаціями союзних республік. Тепер у республіці впроваджується досвід комсомольських організацій Свердловська і Підмосков'я по організації молодіжних житлових комплексів, Ленінграда — по переведенню підприємств на двох-тризмінну роботу, республіки Прибалтики — по шефству над торгівлею. Але багато з цінних починань ще залишаються поза полем зору комсомолу.

На з'їзді йшлося про конкретні завдання по перебудові комсомольської преси, молодіжних передач телебачення та радіо. Засобом масової інформації ще не вистачає глибини, аналітичності, а часом і об'єктивності виступів. Політичне керівництво газетами багатьох обкомів ЛКСМУ, насамперед Хмельницького, Полтавського, Одеського, Миколаївського, піднімається дріб'язковою опікою, адмініструванням. Не завжди вчасно й компетентно підправляє такий стиль ЦК комсомолу.

У нинішніх умовах, вказували промовці, дуже важливо активно сприяти моральному вдосконаленню молодого покоління, утвердженню принципів нашої моралі і соціальної справедливості. ЦК, комітети комсомолу останнім часом дещо активізували боротьбу з розкраданням, порушеннями правопорядку, але зроблено поки що небагато. Не досягнуто ще перелому в боротьбі з пияцтвом. Неблагополучним є стан справ, зокрема, у Чернігівській, Житомирській, Рівненській, Вінницькій областях. Триажить поширення серед частини молоді наркоманії, токсикоманії. Необхідно енергійно взятися за оздоровлення морально-психологічної атмосфери в комсомольських організаціях, ефективніше використовувати наявний потенціал духовного збагачення — літератури і мистецтва, посилити взаємодію з творчими спілками, активніше підтримувати молоді таланти. Сміливий пошук, ініціатива потрібні в цій справі від видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь» (директор А. І. Давидов). Більш зацікавлено до молодіжних проблем слід було б ставитись Міністерству культури, Держкіно, творчим спілкам республік.

Для запобігання моральним вадам важливо розвивати у юнаків і дівчат колективістські початки, волюнтаризм, чесність, формувати їх з шкільної лави, де закладаються основи особистості. У грудні минулого року ці проблеми асєбічно розглядав Пленум ЦК комсомолу. Однак секретар ЦК О. Г. Яцина, відділ унітарної мо-

лоді і піонерів ЦК зволікають з організацією виконання наміченого.

Велику увагу на з'їзді було приділено формуванню у молоді почуттів патріотизму, високого громадянського обов'язку. Згадувалися подвиги Володимира Правика і Віктора Киванка, які одними з перших пішли у вогонь Чорнобильської біди, Героя Радянського Союзу Валерія Арсенова, який, грудьми заслонивши командира, до кінця виконав свої військові та інтернаціональні обов'язки. Сьогодні вихованців комсомолу України удостоєні бойових орденів і медалей, тисячі — трудових нагород.

Життєвий шлях, трудовий героїзм, військова доблесть багатьох наших сучасників, говорили делегати, переконують, що молоді республіки готова самовідданою працею, а якщо треба буде, то й ціною власного життя відстояти соціалістичні завоювання, мир на Землі. І нехай про це пам'ятають ті, чия розпалена фантазія породжує безумні плани зоряних воєн, хто, цинічно відкидаючи нашу добру волю і мирні пропозиції, підштовхує людство до самознищення.

Перебудова комсомольської роботи, підкреслювалось на з'їзді, багато в чому визначається тим, наскільки комсомольські організації повернуться в бік молодіжної ініціативи, яка охоплює дедалі нові верстви робітників і колгоспників, молоді науковці, інженери - технічні і творчі інтелігенції, школярів і студентів. Підтримати ініціативу, надійно спертися на живу творчість юнацтва — у цьому суть перебудови. Перед тим, як схвалити те чи інше починання, комітет ЛКСМУ, в тому числі й ЦК, його бюро, секретаріат зобов'язані порадитися з молоддю, чи дістане воно життя, чи підтримають його на місцях. Тоді буде менше гучних, але безрезультатних лозунгів, починів, вахт і місячників.

У виступах гостро стояло питання про єдність слова і діла. Дехто віддав перевагу не тільки свої власні слова, а й рішення, прийняті колегіальними органами. Грішать цим і бюро, секретаріат, апарат ЦК ЛКСМУ, і багато обкомів комсомолу. Наводився, зокрема, такий приклад. ЦК, обкоми ЛКСМУ зобов'язувалися покінчити з формально-бюрократичним підходом до удержань комсомольських будов. Але за підсумками минулого року на багатьох будовах намічену виробничу програму було зірвано. Не зменшуються втрати робочого часу через простой, прогули.

Прициповий напрям перебудови — поворот у бік інтересів молоді, активне використання з цієї метою прав, які надала комсомолові партія і держава. Новому складові ЦК, комітетам комсомолу слід взяти під особливий контроль залучення молоді до роботи по впровадженню ефективних методів організації виробництва, створення госпрозрахункових бригад, діяльності, впливати на вдосконалення системи матеріального і морального заохочення, всіляко підтримати при цьому молодіжну ініціативу.

На з'їзді зазначалось, що комітети комсомолу повинні ставити високі вимоги до комсомольців, які працюють у радянських, профспілкових органах, громад-

ських організаціях. Довір'я юнаків і дівчат зобов'язує молодих депутатів місцевих Рад бути справжніми господарями у своєму селі, селищі, місті. Немає сумнівів, що вони підтримають звернення Президії Верховної Ради УРСР у зв'язку з підготовкою до Ю-річчя великого Жовтня, сприятимуть активній участі молоді в будівництві, впорядкуванні населених пунктів, підтриманню в них зразкового громадського порядку.

Дуже важливо послідовно і самодіяльні засади в діяльності комсомольських організацій, підвищувати відповідальність кадрів і виборних органів. Демократизація, перебудова вимагають поставити на перше місце первинну комсомольську організацію, яка виявилась дуже ослабленою. Вищою органи регламентують життя первинної до дрібниць — одні й ті самі форми, однакові порядки денні зборів. Чимало формалізму в керівництві первинними організаціями допускають бюро Тернопільського, Черкаського, Чернігівського обкомів, Кіровоградський міськом комсомолу.

Треба переосмислити і роль райкомів комсомолу. Лавиною котяться на них вказки, рекомендації, коли, що і як робити. Сформувався своєрідна психологія паперова - командного стилю. Але ж головним в їх діяльності повинні бути глибокий аналіз і оперативне реагування на зміни в морально-політичній обстановці серед молоді, згуртування юнаків і дівчат для виконання конкретних завдань, самостійне розв'язання кадрових питань і подання практичної допомоги активу на місцях.

Січневий Пленум ЦК КПРС підкреслює успіх перебудови вирішальною мірою залежить від кадрів. Це положення, відзначили делегати з'їзду, цілком і повністю стосується комсомолу. Більшість упущень і недоліків у комсомольській роботі — наслідок серйозних помилок у добір, розстановці та вихованні кадрів. Анкетно-номенклатурний підхід, який утверджувався роками, сприяв уряді випадків проникнення в комсомольський апарат кар'єристів і пристосуванців і, навпаки, запалював часом «червоне світло» перед справжніми ватажками.

Нерідко кадрові питання розв'язувалися без належної принципності й послідовності, дуже слабо виявлялися ділові та моральні якості, здатність забезпечити доручену ділянку. Багато комсомольських працівників втратили зв'язок з молоддю. Дехто запламував звання комсомольця хронічним неробством, службовими зловживаннями. У звітний період було звільнено з посад ряд працівників обкомів, міськомів, райкомів ЛКСМУ, зміцнено керівництво Закарпатського, Львівського обкомів, деяких міськомів і райкомів комсомолу, відділів ЦК ЛКСМУ.

Нормою комсомольського життя повинні стати регулярна звітність членів виборних органів, комсомольських працівників, забезпечення можливості кожній молодій людині висловити свої пропозиції, критичні зауваження на адресу будь-якого комсомольського комітету, будь-якого працівника.

Необхідне почуття міри в такому непростому питанні,

як змінюваність комсомольських кадрів. Навряд чи сприяє успішній роботі, наприклад, те, що протягом року змінилось близько дев'яноста процентів других секретарів райкомів комсомолу в Миколаївській області, 60 процентів перших секретарів райкомів у Кримській області. Великою залишається змінюваність секретарів первинних організацій.

Критично аналізуючи стиль, методи роботи ЦК комсомолу республіки, у звітний період, делегати відзначали, що йому не завжди вдавалось забезпечити обстановах діяльності. Багато членів виборних органів республіканської організації не проявили належної активності, їх організаторська роль не відчувалась як слід на місцях.

Говорилось, що за недоліки в роботі бюро, прорахунки в добір кадрів, слабку протидію показує парадності, формалізму повною мірою треба питань з першого секретаря ЦК В. І. Цюхука, другого секретаря В. М. Мірошніченка, секретаря ЦК ЛКСМУ.

Сьогодні від кожного комсомольця, підкреслювалось на з'їзді, вимагається висока особиста відповідальність за виконання комсомолом головної функції — бути активним помічником і резервом партії. Обов'язок комітетів комсомолу, всіх комсомольських організацій республіки — мобілізувати молоді на здійснення поставлених партією завдань, прискорення соціально-економічного розвитку країни.

* * *

Учора, 6 березня, в Київському палаці культури «Україна» продовжував роботу XXV з'їзд комсомолу республіки. Його делегати обговорювали Звіт про роботу ЦК ЛКСМУ України і завдання по перебудові діяльності комсомольських організацій республіки у світлі рішень XXVII з'їзду партії, січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС. Звіт Ревізійної комісії республіканської комсомольської організації.

У роботі з'їзду взяли участь член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський, члени і кандидати в члени Політбюро ЦК Компартії України І. О. Герасимов, Ю. Н. Єльченко, Є. В. Качаловський, Б. В. Качура, О. П. Ляшко, В. П. Миронов, І. О. Мозговий, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. С. Шевченко, В. А. Івашко, Ю. П. Коломієць, В. Д. Крючков, В. А. Масол, С. Н. Муха, Я. П. Погребняк, секретар ЦК ВЛКСМУ М. К. Долгушкін.

Делегати глибоко і всебічно аналізували роботу республіканської комсомольської організації, викривали недоліки в ній, порушували гострі проблеми. Відзначалося, що перебудова, яка розгорнулася, відкриває для комсомолу, радянської молоді величезні можливості застосувати юну енергію, завзяття, знання, виявити бійцівський характер, підвищити ефективність усієї роботи по комуністичному вихованню підручного покоління.

Позитивно оцінюючи зроблене у звітний період і схвалюючи в цілому роботу ЦК ЛКСМУ України, промовці разом з тим зазначали, що на ряді напрямів роботи комітетів комсомолу мав місце застій. Не було виконано, зокрема, висунуте XXIV з'їздом ЛКСМУ завдання перетворити ударні комсомольські будови у зразкові. Не досить предметним було шефство над громадським творництвом. Не досягнуто намічених рубежів у вирощуванні комсомольсько-мо-

лодіжними колективами високих урожаїв цукрових буряків. Не справилися комсомольські організації завданнями по впровадженню засобів малої механізації скороченню ручної праці. Істотні недоліки мають місце в марксистсько-ленінській освіті молоді.

ЦК ЛКСМУ України, говорили делегати, не зміг своєчасно і повною мірою оцінити процеси, що відбуваються в молодіжному середовищі, нерідко намагався розв'язувати нові завдання старими методами. Багато комсомольських організацій виявляли пасивність, не повністю використовували свої права і можливості. Як результат — частина молоді лишалася поза комсомольським впливом.

На з'їзді підкреслювалось, що комсомольські організації республіки повинні докорінно перебудувати свою роботу, рішуче повернутися до наболілих проблем молоді, відмовитись від парадних і часто надуманих заходів, націлити практичні дії на досягнення конкретних результатів у розв'язанні соціально-економічних і виховних завдань, головним повинно бути виховання активних, свідомих будівників нового суспільства, формування у молоді комуністичних переконань, якісних патріотів-інтернаціоналістів, непримиренного ставлення до буржуазної ідеології та моралі. Ці, оскільки, міськомам, райкомам ЛКСМУ, первинним комсомольським організаціям слід виховувати юнаків і дівчат у дусі перебудови, вести творчий пошук нових, більш дієвих форм і методів ідеино-виховної роботи, наолити її до життя.

Надзвичайно важливим напрямом діяльності республіканської комсомольської організації, говорили промовці, повинно стати формування у юнаків і дівчат свідомого, відповідального ставлення до праці. Необхідно енергійніше мобілізувати молоді на боротьбу за підвищення ефективності суспільного виробництва, прискорення науково-технічного прогресу, збільшення внеску у виконання Продовольчої програми, розширення участі зміцненні соціальної сфери. Комітети комсомолу зобов'язані очолити боротьбу молоді за підвищення продуктивності праці, поліпшення якості продукції, посилення режиму економії, зміцнення дисципліни й організованості, безумовно виконання договірних поставок. Слід ширше залучити молодих трудивників до соціалістичного змагання, підвищувати рівень його організації, рішуче позуватися заорганізованості, повернути трудовому суспільству дух змагальності, дбати про його гласність, про якнайбільше поширення передового досвіду.

Важлива справа комсомолу, говорилось у виступах, — послідовно формувати у підручного покоління колективізм і товарищівість, чесність, працьовитість. Треба повсюдно утверджувати здоровий спосіб життя, вести рішучу боротьбу з правопорушеннями, пияцтвом, наркоманією, нетрудовими доходами. В зоні особливого уваги комсомольських організацій повинні бути атеїстичне виховання молоді, впровадження в практику нових радянських свят та обрядів, організація дозвілля юнаків і дівчат.

На з'їзді підкреслювалось, що реалізація поставлених перед комсомольськими організаціями завдань неможлива без рішучої по-

(Продовження
на 3-й стор.)

Діяти енергійно, творчо, брати активну участь у перебудові

(Закінчення.)

Поч. на 1—2 стор.)

ребудови стилю й методів їх діяльності, глибокої демократизації внутрішніх відносин. Відповідно до вимог XXVII з'їзду КПРС, комсомольська робота повинна мати пошуковий характер, бути цікавою і близькою юнацтву, тісно пов'язаною із запитами молодих людей на виробництві, у навчанні і побуті. Треба наполегливо викорі-

нювати з комсомольської роботи заорганізованість, марнослів'я, паперотворчість, створити в кожній комсомольській організації обстановку високої вимогливості, критики й самокритики. Необхідно вдосконалювати добір, виховання і навчання комсомольських кадрів та активу. Слід відмовитися від надмірної регламентації діяльності нижчестоящих органів, насамперед первинних орга-

нізацій, підвищити роль пленумів, зборів, активів як колективних органів керівництва, привнести в їх роботу атмосферу новаторського пошуку, гласності, діловитості і принциповості.

З'їзд заслухав і затвердив доповідь Мандатної комісії, з якою виступив її голова, другий секретар ЦК ЛКСМ України В. М. Мірошніченко.

Хвилюючою подією для делегатів з'їзду стали уро-

чисті провали ударної групи республіканського комсомольського-молодіжного загону імені XXV з'їзду ЛКСМУ на будівництві атомних електростанцій та об'єктів соціально-культурного призначення.

Учасників з'їзду вітали воїни-комсомольці Червонопрапорного Київського військового округу і курсанти київських військових училищ.

На з'їзді виступив член

Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербіцький (виступ В. В. Щербіцького публікується в сьогоднішньому номері газети).

Із заключним словом на з'їзді виступив перший секретар ЦК ЛКСМУ В. І. Цибух.

У прийнятій резолюції з'їзд схвалив роботу ЦК ЛКСМУ за звітний період, визначив заходи щодо перебудови роботи комсомоль-

ських організацій, підвищення їх внеску у розв'язання завдань, намічених XXVII з'їздом партії, січневим (1987 р.) Пленумом ЦК КПРС. Було затверджено Заїт Ревізіонної комісії ЛКСМ України.

З'їзд обрав Центральний Комітет і Ревізіонну комісію ЛКСМ України.

На цьому XXV з'їзд комсомолу республіки завершив роботу.

(РАТАУ).

Виступ В. В. ЩЕРБИЦЬКОГО на XXV з'їзді ЛКСМ України

(Продовження.)

Поч. на 1-й стор.)

Наш з'їзд провів новий вагон — 1600 молодих ентузіастів — на ударні будови п'ятиріччя. Честь і хвала таким комсомольцям, справжнім патріотам.

Одне слово, само життя наочно переконує, яка це велика сила — комсомол. Це він виховав багатьох наших передовиків виробництва, героїв і лауреатів, відомих усьому світові вчених і діячів культури. Це він дає тепер таких людей, як Зоя Ковшова — ткаля дарницького шовкового комбінату, депутат Верховної Ради СРСР; Марія Гвоздь — бригадир птахівників з Черкаської області, лауреат премії Ленінського комсомолу; Андрій Трипольський — сталевар із Запоріжжя; Марія Радивонюк — ровенський будівельник, депутат Верховної Ради Української РСР; Ігор Тулузов — молодий Харківський ученик; Вадим Писарев — заслужений артист республіки; Сергій Бубка — неодноразовий чемпіон світу, і багатьох інших наших чудових молодих сучасників.

Не випадково всі вони — делегати нашого з'їзду.

Але, віддаючи належне зробленому, підкреслив В. В. Щербіцький, ми вже не можемо, не маємо права оцінювати його старими мірками. Про це йшла мова і в доповіді, і в багатьох виступах. Зіставляти сьогодні досягнуте слід з тими завданнями, які треба буде розв'язувати, з тим, що ми повинні зобов'язані зробити, щоб на практиці забезпечити прискорення. Упевнений, що такий підхід ви підтримуєте — адже цього вимагає час, саме життя.

У перебудові партія виступає як партія новаторів-революціонерів, «а за новаторами, підкреслював В. І. Ленін, завжди очолює йде молодість». Революція, почата сім десятиріч тому, сьогодні продовжується у тій багатогранній боротьбі, яку розгорнула партія за оновлення життя нашого суспільства.

Нині особливо важливо, щоб молодість активно включилася в перебудову у сфері економіки.

Що тут найважливіше для нас сьогодні? Навчання господарювати по-новому, господарювати економічно грамотно, — у умовах господарювання, самоокупності й самофінансування. Кому ж може здатися, що це начебто не зовсім справа комсомолу. Але хто ж, як не молодість, повинен підполювати і рухати все нове?

Перебудова і створення умов, і вимагає відірвати романтику напруженої, ударної праці, яка тільки й може дати молоді відчуття повнокровного життя, глибокої причетності до справ та історичної долі народу. Адже трудовий ентузіазм, товариші, тієї ж високої проби, що і найяскравіший подвиг.

І наш динамічний час ви-

магає нових героїв — справжніх подвижників перебудови, виконробів прискорення. Ми віримо, що комсомол висуне молодих героїв нашого часу! Їх вихованню, безумовно, сприяло б і створення музею стахановського руху, про що так гаряче й переконливо говорив делегат з'їзду, представник третього покоління стахановців Олександр Царевський.

Перебудові за самою своєю суттю чужі словесна тріскотня і марнослів'я. Можна сказати, що сьогодні одна конкретна, нехай і невелика, але корисна справа кожного на своєму робочому місці важливіша від десятка найгучніших слів. Але за однієї умови — все, за що береться комсомол, повинно робитися добре, що називається з душею, ставати зразком для інших, воістину школою перебудови, школою прискорення. І обов'язково доводиться до кінця, до відчутних результатів.

Однак, і про це слід прямо сказати, на практиці так буває не завжди. Чи можуть бути прикладом, скажімо, комсомольсько-молодіжні колективи, які не справляються з планами на будівництві шахт? Або взяти сільське господарство. Нерідко молоді механізатори і тваринники працюють по-старому, слабо осягають інтенсивні технології, бригадний підхід. І цей перелік можна продовжити.

Немало говорилось, наприклад, про розвиток науково-технічної творчості молоді, залучення її до реконструкції і технічного переозброєння підприємств. Але одні, як Київські й Харківські комсомольці, помітно просуваються вперед, а в інших далі розмов справа не пішла. Або згадаємо про шестство комсомолу над розробленням і впровадженням засобів малої механізації. Його оголосили й забули. Про це дуже правдиво говорив т. Алексєєв В. К. та інші делегати. Тим часом проблема дуже важлива: адже навіть у промисловості малопродуктивною ручною, нерідко важкою працею зайнятий кожен третій робітник.

Звичайно, ми далеко від думки в усіх гріхах обвинувачувати тільки комсомол. Але погодьтеся: якщо взялися за цю справу, то треба її наполегливо, з притаманною комсомолові наполегливістю розв'язувати, долаючи всі перешкоди інертності, байдужості, бюрократизму. А ми вам завжди допоможемо.

З жалем доводиться констатувати й те, що в багатьох галузях по суті заглух рух молоді за підвищення якості продукції. Пам'ятаєте: були і наскрізні бригади якості, і змагання за звання «Майстер — золоті руки» за право працювати з особистим клеймом. Але якось з часом ентузіазм остиг. Зате куди частіше й голосніше сама молодість висловлює скарги і претензії

до якості товарів, — і скарги загалом справедливі. Але замислимося, товариші: а хто ж повинен ці добротні й модні товари виробляти? Адаже в легкій і місьцевій промисловості майже половина працівників — молоді.

На з'їзді згадувалось, що у м. Львові на базі професійно-технічних училищ, інституту прикладного і декоративного мистецтва з ініціативи обкому комсомолу створене і успішно функціонує навчально-виробничне об'єднання «Престиж». Його мета — розробка сучасних моделей і виготовлення молодіжного одягу. Хороша справа. Треба ЦК ЛКСМУ і Міністерству легкої промисловості енергійніше підтримати цю ініціативу. Загалом, товариші, давайте братися за діло, як кажуть, обома руками.

Те саме можна сказати і про участь комсомольських організацій у розвитку соціальної сфери. Справ тут невдкладаних також багато, і, мабуть, найпекучіша — це житло. Приблизно половина сімей, які перебувають у республіці на квартирному обліку, — молоді сім'ї. Ось чому особливого значення набуває сьогодні будівництво молодіжних житлових комплексів і кооперативів, спорудження житла господарським способом.

Предметний підхід до цієї справи виявили комітети комсомолу, молоді трудівники міст Миколаєва, Дніпропетровська, Жовтих Вод. Для себе, своїми руками вони вже спорудили кілька будишків. Звичайно, песиміст може сказати, що в масштабах республіки — це крапля в морі. Але справа навіть не в 250 новосіллях. Це і добрий почин, і годове — справжня перевірка комсомольських організацій на конкретній самостійній справі.

Причому, як бачимо, перші будинки споруджено в порівняно невеликих містах. А чи довго розкачуватимуться комітети комсомолу таких великих індустріальних центрів, як Донецьк, Одеса, Жданов, та й багатьох інших? Фундаменті молодіжних житлових комплексів тут навіть не закладено — і в прямому, і в переносному розумінні.

Не можна забувати і про те, сказав далі В. В. Щербіцький, що в багатьох населених пунктах немає хороших клубів, будинків культури, мало спортивних споруд, не вистає дитячих садків. Проте добра ініціатива молодих трудівників ВАЗУ — відпрацювати на будівництві соціально-побутових об'єктів чотири вільних дні — досі не дістала серед наших комсомольців належної підтримки. Тому доводиться ще раз нагадати просту істину: щоб краще жити, треба, товариші, краще працювати.

А давайте заглянемо в молодіжні гуртожитки. Чи скрізь вони стали другим домом для робітників, студентів, учнів? Про кричущу

бездарність в гуртожитку написали в ЦК Компартії України учні Кам'янець-Подільського радгоспу-технікуму. Тут було холодно, не вистачало найнеобхіднішого — меблів, радіо, телевізора, газет, місяцями не міннялася постільна білизна. Мало того, в цьому по суті безгосподарному гуртожитку вчинила тяжкий злочин група п'ятих хуліганів, що вдерлася туди. Але навіть після цього мало що змінилося, і порядок було наведено лише після втручання працівників ЦК партії. Постає питання, а де ж були комсомольські комітети технікуму, району?

Або хоча б таке важливе для виховання підростаючого покоління завдання. Чому б комсомолові України не взяти шефство над спорудженням у республіці Будинків піонерів? Будується їх не так уже й багато, причому більшість — протягом тривалого часу. У м. Дніпропетровську, наприклад, Будинок піонерів споруджується з 1978 року, в м. Хмельницькому — з 1981 року. А комсомол мириться з цим.

Треба не випускати з уваги, що всі питання праці, побуту, дозвілля молоді — це питання не тільки соціальні, а й політичні. Адже вони визначають і стабільність кадрів, і ефективність праці, і, що не менш важливо, настрої, саму атмосферу в молодіжних колективах, молодих сім'ях. Комсомольці повинні бути наполегливими, я б сказав, зубастішими, у постановці і вирішенні всіх питань, пов'язаних з життям молоді. Тільки так можна підняти авторитет комсомолу, його роль у житті молоді.

В умовах перебудови поглиблення демократизму нашого суспільства першорядним завданням комсомолу є виховання у кожній молодій людині громадянської відповідальності в найширшому розумінні слова. Відповідальності у великому й малому, — і за долю країни, і за кожен свій вчинок, і за майбутнє своєї молоді сім'ї. І виховати ці якості у молоді можна тільки довір'ям, самостійністю, справжнім ділом. Одне слово, беріть, товариші, ініціативу на себе.

Посилення ідеїно-морального, класового загартовування молодого покоління вимагає й ідеологічне протистояння міжнародній арені, яке різко загострилося. Важливо бачити і розуміти: у світі немає байдужих до того, що тепер відбувається в нашому суспільстві.

До нас пильно придивляються не тільки друзі, а й вороги. Наш класовий противник не перестав пророкувати провал перебудови. Зате він нібито за демократизацію. Але тільки за таку, яка була б проти соціалізму, на шкоду нашій справі. Він за гласність, але за таку, яка працювала б проти партії. Відповідно наші недруги всяляко намагаються

наш «відправити». Вони жадібно ловлять усе, що можна було б витлумачити як якийсь протест, опозицію курсові партії. І ставка робиться насамперед на молоді, на її недостатній життєвий досвід, часом на недостатнє політичне загартовування.

Тому, підкреслив В. В. Щербіцький, особливо відважно, що у виступах на нашому з'їзді молодих робітників, колгоспників, представників інтелігенції одностайно і твердо прозвучало: комсомол, уся молодість Радянської України цілком і повністю підтримують лінію партії на перебудову й прискорення.

Ми віримо в молоде покоління, в його активність і працьовитість, здатність розібратися, де істина й справедливість, і ми проти того, щоб відгороджувати його від інформації, від боротьби ідей у світі.

Але при цьому треба усвідомлювати, що було б помилково залишити молодість сам на сам з підступним противником, його масовою пропагандою, витонченою дезінформацією. З його справами нав'язати свої погляди, перевернути мораль і власницьку психологію, еґотизм і вседозволеність. Обов'язок старших і досвідченіших — допомогти юнакам і дівчатам виробити стійкий імунітет до чужої ідеології.

Це — спільна турбота школи, сім'ї, кожного трудового колективу, наших засобів масової інформації. І, звичайно, особлива роль і відповідальність у цій справі належить комсомолові.

Можна сказати, що виховання глибокого патріотизму і послідовного інтернаціоналізму — це стрижень усієї ідеїно-політичної роботи. Про це правильно говорили т.т. Червонопіський, Никитенко та інші.

Виховувати треба не пасивним засвоєнням суми лозунгів і побажань, нехай навіть дуже хороших і правдивих.

Треба пам'ятати, що таке виховання не повинно бути, говорячи ленінськими словами, чимось на зразок «святокової прогулянки по садах інтернаціоналістської словесності». Виховувати треба на конкретному прикладі, виховувати, реалізуючи ідеїну переконаність у конкретних діях. Один з високих прикладів для молоді — громадянська свідомість і справжня мужність, яку показують її учасники — радянські воїни, що виконують інтернаціональний обов'язок по поданню допомоги народові Афганістану, гідно примножуючи славні традиції нашого комсомолу.

Окремо хотів би сказати про студентство. Адже це найдопитливіша і найдинамічніша частина молоді, яка чутливо реагує на всі процеси, що відбуваються в суспільстві. Саме у Вищій школі закладається багато передумов економічного, па-

уково-технічного, духовного прогресу суспільства. Тому тут особливо нетерпимі найменші прояви формалізму й марнослів'я, нав'язливої повчальності.

Тим часом немало комітетів комсомолу захоплюються різними масовими заходами на шкоду конкції, повсякденній роботі в кожній студентській групі, з кожним комсомольцем. Як правильно відзначали працівники, надмірна опіка призвела до того, що за успішність і дисципліну, організацію побуту і дозвілля відповідають у першу чергу і головним чином викладачі, — і у вузах, і в технікумах, і в школах — а не самі студенти.

Цим великою мірою пояснюється те, що частина з них не вважає навчання своїм головним обов'язком, не усвідомлює його політичного і морального смислу. І ось результат — тільки третина студентів учиться тепер на «добре» і «відмінно». Але ж завтра це майбутні спеціалісти і вчені, командири виробництва, вихователі трудових колективів.

Не можна не сказати і про те, що в останні роки помітно ослабла роль молоді в інтеграції освіти, науки і виробництва. У творчому співробітництві з виробничими колективами, яке набуло масового розвитку ще в 70-і роки з ініціативи донецьких вузів, нині беруть участь лише 5 процентів студентських груп.

Усувати такі упущення треба спільно, активніше співпрацюючи на студентське самоврядування. А це означає, що ті самі завдання, які раніше намагалися розв'язувати переважно «гори» (і, звичайно ж, не діставали очікуваного результату), сьогодні треба ставити по-новому, спираючись на ініціативу самих студентів, учнів. Треба активніше підтримувати повчальний досвід, а він у нас є. Про це переконливо говорив Михайло Ятковський. Більше б таких хлопців. І уваги їм більше.

Широкий простір для докладавання зусиль комсомолу відкривається і в зв'язку із здійсненням реформи загальноосвітньої та професійної школи. Тепер тут учить кожен четвертий комсомолець.

Незабаром цим учням працювати на заводах, будовах, у колгоспах і радгоспах, у сфері обслуговування. І тому у нас не може не викликати занепокоєння той факт, що серед них чимало таких, хто не виявляє потягу до знань, байдужий до майбутньої професії. Як свідчать соціологічні дослідження, нині близько 70 процентів випускників шкіл вважають труднощі при її виборі, а багато хто робить це просто бездумно, без усякого врахування своїх нахилів і здібностей.

Тут у великому боргу пе-

(Закінчення на 4-й стор.).

Виступ В. В. ЩЕРБИЦЬКОГО на XXV з'їзді ЛКСМ України

(Закінчення.)

ред підростаючим поколінням і вчені, і органи народної освіти, які так і не налагодили ефективну службу професійної орієнтації. Не секрет, що й багато недоліків «дорослого» комсомолу виховуються саме у школах і профтехучилищах, піонерських дружинах і загонах. Надмірна заорганізованість привчає учнів до пасивності, утриманства. Одне слово, і тут комсомол є в чому перебудуватися, над чим подумати, до чого докладати своїх сил та ініціатив.

І ще про одну важливу сторону діяльності комсомолу — організацію дозвілля. Важливо добре усвідомлювати, що вільний час — наше суцільне багатство. І, природно, не можна доавляти, щоб він розвивався на дрібну монету сумнівних розваг. Головне тут полягає в тому, щоб не стільки розважити, скільки вахонити.

Захотити цікавою і корисною справою, яка не вводить, скажімо, тільки до комплексу аеробіки, а вимагає серйозної гімнастики розуму й душі. Тільки так можна подолати небезпечні симптоми бездуховності, від яких — лише один вихід до вполітичності, чу-

жої моралі і правопорядку. Протистояти цьому треба, насамперед, умінням, цілеспрямованими діями, можна навіть сказати, культивуванням інтересу молоді до соціального спілкування, до таких випробуваних джерел духовного зростання, як розумна книга, театр, музика. Прикметами часу стали нові молодіжні клуби за інтересами, технічної творчості, фольклорні ансамблі, створені, як кажуть, без дотримання ініціативної основи.

У Ворошиловграді, наприклад, недавно з'явилося більше десятка таких — їх у побуті назвали «підвальними» — молодіжних клубів. Широко відомим у студентському середовищі Києва став самодіяльний театр політехнічного інституту. Без улюбленого театру вже не мислять свого життя ні нові покоління студентів, ні професори й викладачі.

Самобутні, яскраві художні колективи склалися в багатьох навчальних закладах республіки. Про це свідчать і концерт для делегатів з'їзду. Це народний хоровий колектив «Каліна» Полтавського педагогічного інституту, ансамбль танцю «Політ» Київського інституту інженерів цивільної авіації, фольклорний ансамбль «Щедрик» Вінницького педагогічного інституту, оркестр народних

інструментів «Веселка» Чернівецького університету та багато інших. Настільки бідним було б життя вузів без таких колективів, створених ентузіастами.

Треба також активніше підтримувати молодих письменників, художників, композиторів, працівників театру і кіно, захоплювати тих, хто цього заслужив.

Нічим не можна замінити сьогодні й захоплення молоді фізкультурою і спортом. Однак статистика тут, м'яко кажучи, аж ніяк не радісна. Скажімо, практично півтора мільйона наших ровесників у республіці взагалі не займаються спортом і ніколи не складали норм ГПО. Випли в цьому і комітети комсомолу, і держкомітет по фізичній культурі і спорту, його голова т. Бака М. М.

Коротше кажучи, якщо узагальнити все сказане, то наочно видно, які відповідальні завдання треба буде розв'язувати і наскільки нагріла необхідність докорінної перебудови всієї комсомольської роботи. Ця думка чітко прозвучала на з'їзді. Однак, як відзначалося, перебудова відбувається повільно, мляво.

Ще стосується багатьох комітетів комсомолу на всіх рівнях, і насамперед міських та районних. Часом буквально у них під боком

є первинні організації, де внутрішніми життям лева жевріє. Це випадково в ході минулих звітів і виборів 349 первинних і 186 цехових комсомольських організацій роботу керівних органів було визнано незадовільною. Та й яку іншу оцінку можна дати, наприклад, діяльності, а точніше, бездіяльності комітету комсомолу Стахановського вагонобудівного заводу, який за весь рік тільки й зробив, що айбрався один-єдиний раз. А тут же на обліку 1.600 комсомольців.

Як і раніше, деякі комітети хвилюють на «вдмні-стративну сверблячку». Якоюсь мірою характерна щодо цього історія з Жашківським і Драбівським райкомом комсомолу Черкаської області. За останні два роки перший з них зазнавав критики на пленумах обкому комсомолу більш як 40 разів, другий — 30. Працівники обкому провели в кожному з цих райкомів майже по 100 днів. А на обласній комсомольській конференції на них знову було обрушено вогонь критики практично за ті самі недоліки. А де ж були старші товариші, партійні комітети?

Справедливо буде відзначити, сказав В. В. Щербинський, що повільно перебудовуються і деякі секретарі ЦК комсомолу, завідую-

чі відділами. Багато з них практично не беруть участі у вивченні важливих, проблемних питань на місцях, мало подають конкретної допомоги комітетам комсомолу в перебудові роботи, слабо впливають на стан справ, особливо в низових комсомольських ланках. Ясно, т. Цибух В. І., що час уже зробити висновки і оперативніше перебудувати роботу апарату ЦК ЛКСМУ, виявляючи більше ініціативи, спираючись на допомогу відділів ЦК Компартії України, республіканських організацій.

Брати активнішу участь у перебудові повинні й члени виборних органів, які, як правило, мало впливають на роботу апарату; не несли особистої відповідальності за конкретну ділянку роботи. Природно, багатьом комсомольським ватажкам часто бракує життєвої школи. Справа не пашивна. Але одне повинно бути невідмінно — небайдужість, захопленість, гаряча зацікавленість в усьому, що доручено і що робиться навколо. Не страшно, якщо хтось і помилиться — важливо не стояти на місці, шукати, займатися живою справою. А партійні організації завжди підтримають нас у корисному починанні.

Здібних, енергійних організаторів треба шукати і виховувати. Несумнісним із самою природою молодіж-

ної Спілки є добір кадрів, активу за активними діями, у межах встановлених зборів «рамок», який укоренився в багатьох комітетах.

Думка рядових комсомольців, товаришів по роботі, високої ідейно-моральної якості і авторитет справжнього ватажка — ось що повинно бути визначальним при висуванні на комсомольську роботу. Молода піде тільки за тим, хто глибоко засвоїв партійну стратегію прискорення, сам активно бореться за її здійснення, хто вміє згуртувати людей.

На закінчення В. В. Щербинський сказав:

Мільйони юнаків і дівчат у нашій республіці, як і по всій країні, сумлінно вчать ся і працюють, складають відповідальний екзамен на зрілість перед комсомолом, партією і народом. І полягає тепер цей екзамен, насамперед, у тому, щоб активно поглиблюючи перебудову і наполегливо долаючи вузькі місця, забезпечити виконання рішень XXVII з'їзду КПРС, планів і зобов'язань дванадцяті п'ятирічки. Це важливо і вкрай необхідно, бо це той плацдарм, з якого ми маємо виходити на нові рубежі.

Виступ В. В. Щербинського був вислуханий з великою увагою і неодноразово переривався аплесками.

З ВИПУСКУ «АХІЛЛЕСОВОЇ П'ЯТИ»

ГУМОРЕСКА

От колись було!

Під вікнами п'ятиповерхового будинку, у затінку на лавчині сидять бабусі. Згадують молодість.

— Ох і мужчини пішли! — обурюється одна. — Ось сусіда із дев'ятнадцятої квартири щовечора кричить: «Я тебе, голодранку, з порожнім чомоданом узля! А зарез ти вся в золоті! І за це мені дяка — вештаєшся ночами. Де вештаєшся?» — А вона йому: «Не перебільшуй, любий! Чомодан з книжками був, крім того я червоний диплом мала!» — «Та краще б у тебе книжка одна була — ошадна, а крім того — червона «Лада!»...» Отако щодня.

— Та неваж це правда, Омелянівно? — не вірять уважні слухачі.

— Хай мені язик відсохне, коли вигадую!

— А колись, як я ще діжувала... Тільки — но ми познайомилися із моїм Петрусем — він одразу прийшов до батьків мене сватати. Батьки відмовили йому: рано ще, мовляв, позустрічайтесь трохи...

То він мене через вікно в одній сорочці викрав. А потім я йому Оленку народила. Петрусь зрадів безтямно. І жодного разу за все життя не докопав мене, тільки сказав якось: «Ти завжди була для мене, як чужа — а як приємно жити з чужою женою!»

— А сучасні лікарі! Хіба їм людей лікувати! Пішла оце сусідка із двадцять

першої квартири до лікаря, що нерви лікує. Заходить до кабінету, а він і голови не піднімає: щось пише. «На що скажешся, громадянко?» — «Нервова я. Голова в мене часто болить! Роздягатися!» — А він з-під окулярів зиркнув на неї, і знову пише: «Зніміть капелюх і сідайте...» Помацав лікар голову і знову сів писати: «У вас, громадянко, мігрень. Ідіть до терапевта у сьомий кабінет». Вискочила вона з кабінету, а голова від образи ще більше розболілася.

— А от у нас колись був лікар! Від усіх болячок лікував! Прийдеш, бувало, до нього, а він люб'язно: «З чим прийшли? Що вас турбує, голубонько?» — «Та ліве око щось сіпатися почало». — «Та-а-а», — говорить. А потім прослухає, про всіх родичів та знайомих розпитає, кілька анекдотів розкаже... І головні болі як рукою знімає. Ото були лікарі! Одні спогади залишилися.

— Звідки ви, Соломіє Омелянівно, все це знаєте, коли із квартири майже не виходите?

— Та це ж усе сучасні квартири! Колись у нас в селі хата від хати так далеко стояли, що треба було йти до тину, щоб сусідку вилаяти. А зараз у будинку тільки вухо до стіни прикладає: все чути, немов у твоїй власній квартирі розмовляють...

Микола ЛИТВИНОВ.
м. Кіровоград.

Дружина на колінах

— Чим закінчилась учора сварка?
— На колінах, брат, до мене приповзла Одарка.
— Що ж вона тобі сказала?

— Та сказала ясно: «Зараз же вилізай з під ліжка, Болгубу нещасний!»
Борис СЛЮСАР.
м. Світловодськ.

Помічник

Мама бідкалася зранку:
— Ох, і клопоти ж оці! Тому чаю лий у склянку, Тому — вміть знайти штанці... То я ліжко застелила, То сміття несла надалі, А сама ще і не їла, Не чесалась до цих пір. Це вертіння навіжене Просто вже збиває з ніг. Хоч би щось тут замість мене Хтось із вас зробив змій.
— Мамо, сердитися не треба, — Обізвався малий Петрусь. — Хочеш, зараз замість тебе Я поім і розчешуся?

Любов ГНІДЕЦЬ.
с. Тишківка
Добровеличківського району. Малюнок О. БОСОГО.

ФРАЗИ

- Якщо всі чоловіки схочуть стати лицарями, то звадки взяти стільки зброєносців?
- Спасибі жінкам, які погано готують. Цим вони рятують своїх чоловіків од ожиріння.
- Жіноча турбота: як викроїти час для відвідування курсів крою та шиття?
- Виявляла мужність, щоб зберегти жіночність?
- З милим рай і в курені... А якщо курін протікає?
- Міркування мав своє, а точку зору — дружини.
- Альпіністка любила повторювати: «Жінка завжди повинна бути на висоті!».

Ернест КУЛІН.

- Коли жінки заварюють кашу, чоловіки втрачають апетит.
- Якби всі жінки ходили у бриюках, чоловіки вже давно перестали б бігати за спідницями.
- Кохання не визнає етикету: входить у серце... без стуку.

Михайло СТОЛІН.

Материнське тепло

Тихо засліпну мама заслонить
І... не вимете хату свою...
За «прикметами» й маминим словом
заскучаю в далекім краю.
І в душі, і в автобусі сумно
(вздвож Турчанки він грюк та грюк...)
Держимось не за ручки сумки —
за тепло материнських рук.
Антоніна КОРІНЬ.

Перемога — найкращий подарунок

Добрим подарунком до жіночого свята зробили собі дівчата кіровоградської гандбольної команди. «Буревісник». На цьому тижні вони повернулися з Кривого Рогу, де відбувся зональний турнір Республіканської ради ДСТ «Буревісник», з путівкою до фіналу. Цей успіх особливо радує, адже суперники у кіровоградок були не з легких.

Одеський «Політехнік» особливих рекомендацій не потребує. Ця команда ще минулого року виступала

у першій лізі всесоюзної першості, а її кольори захищає чимало гравців, які мають звання «Майстер спорту» і навіть «Майстер спорту міжнародного класу». Але наші землячки вистояли проти грізного суперника.

А потім були яскраві перемоги над київками (36:12) та дніпропетровчаними (44:3).

Фото І. ДЕМЧУКА.

В. о. редактора А. БЕЗТАКА.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.

На українському язичку.

БН 03079

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Індекс 81103.

Обсяг 0,5 друк. арш.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділа робітничої молоді та внутрішнішого життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патриотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Зам. № 126.

Тираж 63 800.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.